

Full diocesà

18 de novembre del 2018

p4 i p5 —Nova edició de «Efatà», òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 —Celebrada la beatificació de màrtirs de la persecució a Barcelona

Mosaic de l'església de Chora (Constantinoble)

El final i inici escatològic de l'Any Litúrgic

Es va acostant el final de l'Any Litúrgic: avui ja som introduïts en aquest clima escatològic amb la lectura de la profecia de Daniel i un fragment del discurs apocalíptic de l'evangeli de Marc. És el tema de la segona vinguda del Fill de l'Home, amb gran poder i majestat, al final de la història.

L'Església sencera celebra diumenge vinent la solemnitat de Jesucrist Rei i en cloure l'Any Litúrgic amb aquesta festa es ressalta la importància de Crist com a centre de la història universal. Aquesta solemnitat també té un sentit escatològic, car celebrem Jesucrist Rei de l'Univers: sabem que el seu Regne ja ha començat però que Crist no regnarà defi-

nitivament fins que torni al món en glòria a la fi dels temps.

En les misses dels dies ferials, enguany llegirem fragments de l'Apocalipsi de sant Joan. És una manera d'acompanyar i ambientar els textos dominicals dels discursos escatològics i d'accentuar aquest caràcter apocalíptic, que lliga amb els primers dies de l'Advent.

I la litúrgia de l'Advent s'obre amb una monumental visió apocalíptica dels darrers temps i, així, va submergint el creient en un clima d'esperança escatològica. L'Advent té, en el seu principi, una preparació a la vinguda definitiva del Senyor a la fi dels temps.

«El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran»

Diumenge XXXII durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia de Daniel

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

(12,1-3)

Salm responsorial

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.

(Salm 15)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

(10,11-14.18)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigau que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que

no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

(13,24-32)

«En aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrit en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna»

Un món que passa

Jean Hakolimana, prev.

La nostra Bíblia és una biblioteca amb un centenar de llibres, escrits al llarg de més de mil anys, on van contribuir moltes escoles, és a dir, corrents o maneres d'entendre la realitat humana i el camí de la fe. Un d'aquests corrents és l'apocalíptica. L'obra més coneguda d'aquest gènere literari és l'Apocalipsi de Sant Joan que tanca el Nou Testament. Tanmateix, tenim altres relats o versicles del mateix to, dispersos arreu de l'Antic i del Nou Testament. La primera lectura i l'evangeli d'aquest diumenge són d'aquests. Resumidament, l'apocalíptica es caracteritza, entre altres coses, pel seu pessimisme creient. Desconfia d'aquest món (segle, generació o era, segons la seva pròpia terminologia), que veu caduc i sense solució. Tanmateix, no es tracta d'un pessimisme depressiu. Confia radicalment en Déu, amo de la història, del qual espera un món nou. L'esdeveniment d'aquesta realitat nova és el que tenim descrit en la primera lectura i en l'evangeli.

Sembla que el pessimisme no tingui res a veure amb la nostra fe. Tanmateix no es pot ser verdaderament creient sense una certa desconfiança de cara al món present. Aquesta dosi de pessimisme ens permet de mirar-lo amb realisme, evitant el seu encant que exerceix de manera tirànica sobre la nostra generació. De fet, l'esperança, en part, es fonamenta en aquesta percepció encertada dels límits d'allò que ens envolta. Per això la modernitat es dedica a intentar ocultar aquestes imperfeccions amb molts arranjaments: cirurgia estètica, acarnissament terapèutic, intents de congelació per a la immortalitat, etc. Nosaltres ens estimem el món, però sabem que passa. Per això esperem un cel nou i una terra nova.

La imatge

Els artistes han deixat grans creacions del Judici Final, de l'anunci del final de la història i del paper que cadascú hi ha de tenir, quan doni compte de la seva vida.

Estem avesats al judici de cada dia: a valorar si és millor una cosa o un altra per a seguir nostre Senyor. No tenim ni idea de com ha de ser el final. Cal, doncs, mantenir la confiança en el Fill de Déu, que ens sosté.

El Judici Final (1536-41). Miquel Àngel

Agenda

Lit. hores: Setmana I

19 dilluns

— Sant Ponçia
— Sant Crispí
— Sant Faust
Ap 1,1-4; 2,1-5a/Salm 1/Lc 18,35-43

20 dimarts

— Sant Octavi
— Sant Benigne
Ap 3,1-6.14-22/Salm 14/Lc 19,1-10

21 dimecres

— La Presentació de la Mare de Déu al Temple
— Sant Gelasi I
Ap 4,1-11/Salm 150/Lc 19,11-28

22 dijous

— Santa Cecília
— Sts. Filemó i Àpia, esposos
Ap 5,1-10/Salm 149/Lc 19,41-44

23 divendres

— Sant Climent I
— Sant Columbà
— Santes Lucrècia i Felicitat
Ap 10,8-11/Salm 118/Lc 19,45-48

24 dissabte

— Sant Andreu Dung-Lac i màrtirs del Vietnam
— Santa Fermina
— Santa Flora
Ap 11,4-12/Salm 143/Lc 20,27-40

25 Solemnitat de Jesucrist Rei / Cicle B

— Santa Caterina d'Alexandria
— Sant Gonçal
Dn 7,13-14/Salm 92/Ap 1,5-8/
Jn 18, 33b-37

Estel d'Advent

Número 77 / Temps d'Advent

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Estel d'advent, composició Jaume Garriga

Estel d'Advent

Us oferim una activitat molt senzilla per a acompanyar els infants de la catequesi i les seves famílies en la preparació de Nadal durant els quatre diumenges d'Advent.

Es tracta de confeccionar un estel que podran col·locar sobre el seu arbre de Nadal o al pessebre. Cada diumenge lliurarem una de les peces retallables i les aniran col·locant sobre la base que els haurem donat el primer diumenge.

En cada peça retallable hi trobareu una citació de l'evangeli del diumenge corresponent, una frase-resum de l'evangeli i un dibuix il·lustratiu.

Esperem que us ajudi a marcar el pas de l'Advent cap al Nadal.

En aquest full hi trobareu una mostra i a la web del bisbat (www.bisbatvic.com) trobareu el PDF per a poder reproduir-lo. També podeu col·locar un mural gran a l'església.

Estel d'advent retallable

Agenda del catequista

RECÉS D'ADVENT A MONTSERRAT (obert a tothom)

Dissabte, 15 de desembre, al monestir de Montserrat.

Recés a l'estil «Lectio Divina» sobre els evangelis d'enviament, a càrrec del P. Ignasi Fosas, prior del monestir.

Arribarem per a la missa conventual, després tindrem la meditació (espereu a la basílica per a pujar junts al lloc de recés) i dinarem al restaurant. Cap a les quatre de la tarda retornarem. El recés és obert a tothom.

Desplaçament: autocar des de Vic (estació d'autobusos, a les nou del matí), parada a Manresa (Pl. Infants, 9,45 h).

Inscripcions: catequesi@bisbatvic.com o deixant un missatge al telèfon 93 874 13 01.

Digueu: nom i telèfon, si fareu servir l'autocar, i la parada on

pujareu; i si dinareu del menú del restaurant. En cas de no fer servir l'autocar, ni dinar al restaurant, indiqueu també la vostra assistència al recés.

Data límit d'inscripció: 7 de desembre.

Preu: autocar, 10€/persona; menú del restaurant, 20€/persona.

Número de compte corrent per a fer pagaments:

La Caixa ES74 2100-3962-79-0200006826 (indiqueu nom i població).

Jornada Diocesana de Catequesi

Diumenge, 17 de març (II Quaresma) a Igualada.

Jornada conjunta de famílies de catequesi

Seminari de Vic, dissabte 4 de maig.

Per comandes i informació: Tel. 93 886 15 55/ llicreteria@diacvic.com

Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església.

Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

En el moment suprem no van tenir por de confessar la seva fe

Beatificats a Barcelona setze màrtirs de la persecució religiosa

El cardenal Angelo Becciu, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants de la Santa Seu, va presidir el dissabte dia 10 a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona la cerimònia de beatificació de 16 màrtirs de la persecució 1936-39.

Aquesta causa aprovada pel Papa es compon de 9 religiosos de la Congregació de Sant Pere ad Víncula, 3 religioses de la Congregació de Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor, 1 religiosa de la Congregació de Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors i 3 laics protectors dels religiosos de Sant Pere ad Víncula. Tots pertanyents a comunitats de Catalunya.

Destaquem alguns fragments de l'homilia del cardenal:

«La glòria dels màrtirs roman, mentre que els règims de persecució passen. [...] Dins de l'especificitat dels respectius carismes i de les seves diferents perspectives apostòliques, aquests testimonis de la fe van viure amb generositat

i coratge els valors de la vida religiosa, cosa que provocà l'acarnissament dels seus perseguidors, decidits a destruir l'Església a Espanya.

»Fou un temps caracteritzat per un clima de persecució d'aquells que es declaraven membres de l'Església catòlica, fossin consagrats o fidels laics. Els nous beats eren fidels a l'Església i per això sembraven el bé tant en les parròquies com en els col·legis on ensenyaven o en tantes altres activitats que exercien segons la seva condició. En el moment suprem de la seva existència, quan havien de confessar la pròpia fe, no van tenir por: van acceptar la mort, ja que no van negar la seva identitat com a religiosos, religioses o laics compromesos. El motiu pel qual els van matar va ser únicament religiós, determinat per l'odi dels opressors envers la fe i l'Església catòlica, posada en el punt de mira en aquell context històric de les persecucions religioses de la primera meitat del segle XX a Espanya. L'odi envers l'Església va prevaler i va oprimir la dignitat humana i els principis de llibertat i de democràcia.»

«Gràcies a Déu. Lloat sigui el Senyor. Sóc lliure»

Alliberada Asia Bibi, tot i que encara no pot sortir del Pakistan

La cristiana Àsia Bibi és lliure per fi. Va ser alliberada dimecres passat de la presó en la qual estava empresonada, una setmana després que el Tribunal Suprem de Pakistan l'absolgués del delictes de blasfèmia pel qual havia estat condemnada a la pena de mort.

Àsia Bibi és del Pakistan i ha esdevingut un símbol mundial de la persecució religiosa contra els cristians, tal com vem explicar mesos enrere en el Full Diocesà, després de ser jutjada absurdament per blasfèmia.

Les informacions que s'han donat a conèixer després de l'alliberament han estat contradictòries. Per una banda, s'ha dit que havia abandonat el país. Per l'altra, sembla que roman al Pakistan en un lloc segur, ja que la seva vida

està greument amenaçada. Sembla que un advocat islamista ha sol·licitat la revisió del cas, fet que pot retardar la sortida d'Àsia Bibi del país.

Les primeres paraules que va pronunciar Àsia Bibi quan va sortir de la presó foren: «Gràcies a Déu. Lloat sigui el Senyor. Sóc lliure.» Les va pronunciar quan va poder tornar a veure el cel, fora de la presó femenina de Multan, on va passar tancada els últims anys.

Fonts properes a la seva família, Àsia va passar el seu primer dia com a dona lliure, després de nou anys engarjolada, «en una acció de gràcies constant i repetida a Déu, que ha escoltat les seves oracions». Tant de bo que acabi aviat de manera definitiva el seu calvari!

Agraïment a Mn. Climent Forner

S'acomiada del Full Diocesà

La setmana passada publicàvem el darrer article de Mn. Climent Forner en el Full Diocesà.

Ell mateix ens ho anunciava per sorpresa al final de la seva columna mensual: «Aquest és segurament, amb els noranta-un anys que porto a l'esquena, l'últim article que publico al Full Diocesà.»

Mn. Climent és una de les firmes històriques de la nostra publicació. Des dels anys cinquanta ha estat col·laborant amb escrits al Full Diocesà de Solsona. L'any 1978 va ser nomenat delegat diocesà de Mitjans de Comunicació Social. Fou director del Full durant una trentena d'anys, fins a l'inici del present segle.

Tanmateix, ens agafem al «segurament» per dir-li que aquesta és la seva casa i que sempre hi tindrà les portes obertes.

Júlia Ayala i Xavier Bisbal; directors de l'edició solsonina i vigatana, respectivament, del Full Diocesà.

La segona, i encara ens costa posar-nos-hi.

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc convida tota l'Església a viure la segona Jornada Mundial dels Pobres. Ho ha fet en un missatge en el qual anima «els germans bisbes, els sacerdots i, en particular, els diaques, als quals es van imposar les mans per al servei dels pobres (cf. Ac 6,1-7), juntament amb les persones consagrades i amb tants laics i laiques que, en les parròquies, en les associacions i en els moviments, fan tangible la resposta de l'Església al crit dels pobres, a fi que visquin aquest Jornada Mundial com un moment privilegiat de nova evangelització. Els pobres ens evangelitzen, ajudant-nos a descobrir cada dia la bellesa de l'Evangelí. No llancem en sac foradat aquesta oportunitat de gràcia» (núm. 10).

En el nostre bisbat hi ha una tasca ingent a favor dels necessitats. L'encapçala Càritas, present arreu de la diòcesi, però també altres iniciatives, tant eclesials com altres no motivades directament per la fe o sense l'empara de la comunitat cristiana. De totes ens alegrem i hem d'actuar amb lleial col·laboració, sense cap mena de protagonisme, i des de la humilitat de saber que no podem arribar a tot, i sense oblidar mai «el que ens és més propi: portar tothom vers Déu i vers la santedat» (7).

Remarco algunes afirmacions del Papa, a fi que ens ajudin a viure aquesta jornada i, sobretot, que ens ajudin a posar-nos-hi en les venidores. «Som cridats a fer un examen de consciència per tal d'adonar-nos si realment hem estat capaços d'escoltar els pobres» (2). Tenim el perill en aquesta cultura individualista «de pensar que ja és suficient un gest altruista per a restar cofois, sense haver de comprometre'ns directament» (2).

«La Jornada Mundial dels Pobres pretén ser una petita resposta que tota l'Església, estesa pel món, dirigeix als pobres de tot tipus i de qualsevol lloc, per tal que no pensin que el seu crit no s'ha perdut en el no-res. La sollicitud dels creients exigeix aquella "atenció amant" que honora l'altre com a persona i cerca el seu bé» (3).

I una realitat ben concreta. En la primera Jornada Mundial dels Pobres el mateix Sant Pare, i en moltes diòcesis —també en la nostra, molt tímidament—, va compartir un àpat amb els pobres. Fou una experiència molt enriquidora; per això, «vull també que aquest any, i en el futur, aquesta jornada se celebri sota el signe de l'alegria en descobrir el valor d'estar junts. Preguar junts en comunitat i compartir l'àpat del diumenge» (6).

